

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1a kpk Sąd ograniczył zakres uzasadnienia wyroku do oskarżonych W. S. (1), M. Z. (1) i K. Z. (1) (całość dotyczącego ich rozstrzygnięcia) oraz J. T. (1) (w zakresie rozstrzygnięcia co do kary).

Po przeprowadzeniu przewodu sądowego Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

co do osób oskarżonych:

W. S. (1) legitymuje się wykształceniem zawodowym, z zawodu jest kucharzem, posiada troje dzieci w wieku 22, 26 i 28 lat, jest żonaty. Jest on osobą bezrobotną, nie posiada majątku. Jest zdrowy, nie był leczony psychiatrycznie. Upřednio był 10-krotnie karany. (dane o karalności k. 4731-4734, dane osobowe k.414)

M. Z. (1) legitymuje się średnim wykształceniem, nie ma wyuczonego zawodu. Jest żonaty, posiada dwoje dzieci w wieku 25 i 26 lat. Nie posiada majątku i jest bezrobotny, pozostając na utrzymaniu żony osiągającej wynagrodzenie w kwocie 2000 zł miesięcznie. Był on leczony psychiatrycznie z powodu depresji, oraz neurologicznie z powodu wstrząśnienia mózgu, co jednak nie uzasadnia wątpliwości co do jego poczytalności w dacie czynu i możliwości udziału w rozprawie. Nie był on dotychczas karany. (dane o karalności k.4723, dane osobowe k.420)

K. Z. (1) legitymuje się średnim wykształceniem, jest bezdzietnym kawalerem. Z zawodu jest kucharzem. Podejmuje zatrudnienie w charakterze magazyniera w Republice Federalnej Niemiec, osiągając wynagrodzenie miesięczne 1300-1500 euro miesięcznie. Nie posiada majątku. Jest zdrowy, nie był leczony psychiatrycznie i neurologicznie. Nie był dotychczas karany. (dane o karalności k.4724, dane osobowe k.3028-3029)

J. T. (1) legitymuje się średnim wykształceniem, z zawodu jest technikiem rolnikiem. Posiada dwoje dzieci w wieku 14 i 28 lat, jest żonaty. Prowadzi firmę transportową, osiągając z tego tytułu dochód w kwocie 3000 zł brutto miesięcznie. Utrzymuje bezrobotną żonę i dzieci. Posiada majątek ruchomy w postaci samochodów łącznej wartości ok. 24 500 zł. Jest zdrowy, nie był leczony psychiatrycznie i neurologicznie. Był upřednio jednokrotnie karany (dane o karalności k.4727, dane osobowe k.1408).

co do przebiegu zdarzenia w zakresie czynów zarzuconych i przypisanych W. S. (1) i M. Z. (1) oraz J. T. (1) w zakresie zarzutów z pkt I-XIII:

A. M. (1), W. S. (1) i J. T. (1) są znajomymi. Już w 2011 r. podjęli oni wspólne działania zmierzające do zarejestrowania fikcyjnej działalności gospodarczej, upozorowania legalności jej działania i wyłudzenia pod pozorem jej prowadzenia szeregu pożyczek i kredytów bankowych. Następnie, w okresie od 31 stycznia 2013 r. do września 2013 r. w L., realizując z góry zaplanowane działania, uzyskali od szeregu podmiotów gospodarczych wsparcie finansowe w łącznej kwocie 2 190 295,88 zł oraz usiłowali uzyskać wsparcie finansowe w łącznej kwocie 1 616 150 zł. W dniu 24 września 2013 r. działali nadto w porozumieniu z M. Z. (1).

(analiza przepływów finansowych k.3760-3821, protokół odtworzenia utrwalonych zapisów k.2130-2178, załącznik k.2129, dowody wykazane poniżej przy poszczególnych zachowaniach przestępczych)

I tak, A. M. (1), w porozumieniu z J. T. (1) i W. S. (1), zaproponował bezrobotnemu i nadużywającemu alkoholu S. Ś. (1) zarejestrowanie na jego dane personalne działalności gospodarczej, w zamian oferując mu pomoc finansową. S. Ś. (1) przystał na wskazaną propozycję.

A. M. (1) przewoził następnie S. Ś. (1) do kolejnych instytucji, nadzorując proces gromadzenia niezbędnej dokumentacji i wypełniania przez niego wniosków, przy czym J. T. (1) podrobił upřednio podpis S. Ś. (1) na wniosku o wpis do ewidencji działalności gospodarczej, datowanym na 29 czerwca 2011 r. Po zarejestrowaniu działalności gospodarczej pod firmą (...) z/s L., ul. (...) A. M. (1) zawiózł nadto S. Ś. (1) do Banku (...)

w L. przy ul. (...), gdzie nadzorował i kierował S. Ś. (1) podczas czynności niezbędnych do założenia w dniu 29 czerwca 2011 r. rachunku bankowego

nr (...). A. M. (1) w okresie późniejszym polecił następnie S. Ś. (1) wyrobienie nowych dokumentów tożsamości, zawożąc go do fotografa i przekazując mu perukę, w której ten pozował do zdjęć do dokumentów.

Uczestniczącego w procedurze rejestrowania działalności gospodarczej S. Ś. (1) A. M. (1) nagradzał przekazując mu kilkukrotnie kwoty 50 i 100 zł, a także dostarczając mu jedzenie, ubrania, papierosy i alkohol, a nadto spłacając jego zadłużenie w kwocie 5000 zł z tytułu zaległego czynszu za mieszkanie usytuowane w L. przy ul. (...). Przyjeżdżał do S. Ś. (1) osobiście, w tym jednokrotnie w towarzystwie (...).

(zeznania S. Ś. (1) k.293v, 316, 320-321, 4514v-4515v, M. M. k. 1169-1170, 4515v, A. C. k.216-217, dokumentacja zaległości czynszowych k.218-219, wnioski o wydanie dokumentów tożsamości k.206-208, dane z ewidencji ludności k.85-87, dane z wpisu w rejestrze REGON k.55, informacja Miejskiego Urzędu Pracy w L. k.838, informacja Urzędu Miasta L. k.878, umowa konta k.2426, opinia z zakresu kryminalistycznej ekspertyzy pisma i dokumentów k.2827-2877)

W dacie bliżej nieustalonej przypadającej przed 31 stycznia 2013r., w nieustalonych bliżej okolicznościach, W. S. (1) wszedł w posiadanie podrobionego dowodu osobistego i prawa jazdy na dane osobowe S. Ś. (1) datowanych odpowiednio na 23.07.2012r. i 29.11.2012r. W obu tych dokumentach, w miejscu przeznaczonym na zdjęcie osoby na nazwisko której są one wystawione, wydrukowano zdjęcie twarzy W. S. (1) w tej samej peruce w której uprzednio do zdjęć pozował S. Ś. (1).

Podszywając się pod S. Ś. (1), to jest posługując się jego personaliami oraz podrobionym dowodem osobistym, W. S. (1) pozorował legalność działalności gospodarczej pod firmą (...) z/s L., ul. (...). W tym celu nosił perukę, w której S. Ś. (1) pozował uprzednio do zdjęć w swoich dokumentach tożsamości i w której to W. S. (1) pozował do zdjęć wykorzystanych w podrobionym dowodzie osobistym na personalia S. Ś. (1). W. S. (1) podając się za S. Ś. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) wynajął nadto w dniu 31 października 2012 r. od Z. D. pomieszczenia biurowe i magazynowe przy ul. (...) w T.. Podszywający się pod S. Ś. (2) opłacił następnie S. Ł., któremu polecił posklejanie pustych kartonowych pudełek i poukładanie ich w wynajętym magazynie tak, by sprawiały wrażenie, iż magazyn zapełniony jest towarem. Na polecenie W. S. (1) S. Ł. miał nadto odbierać korespondencję firmy i udawać jej pracownika podczas wizyt pracowników banków. W wynajmowanych za kwotę 12300 zł brutto miesięcznie pomieszczeniach biurowych i magazynowych firma (...) faktycznie nie prowadziła żadnej działalności gospodarczej. Często z W. S. (1) pod wskazany adres przyjeżdżał natomiast J. T. (1).

(zeznania Z. D. k. 471-472, 4384, umowa najmu k.473-474, zeznania S. Ł. k.459-460, 4430, tablice pogładowe k. 461-468, wyjaśnienia W. S. (1) k.414-416, 429-429v, 2191-2192, 2643-2644, 2697-2698, informacja z Centralnej Ewidencji Ludności k. 85-87, opinia z zakresu badań technicznych dokumentów k.2253-2255)

Ponadto podając się za S. Ś. (1) W. S. (1) założył rachunki bankowe nr (...) i (...) w (...).

(opinia odnośnie analizy przepływów finansowych k. 3760-3822, informacje (...) k. 2373, 3354)

W. S. (1), J. T. (1) i A. M. (1) weszli też w posiadanie potwierdzającej nieprawdę dokumentacji, mającej za zadanie uwiarygodnić fakt prowadzenia przez S. Ś. (1) działalności gospodarczej. Były to w szczególności: zeznania podatkowe, wyciągi z rachunku bankowego nr (...) w (...), które potwierdzały fikcyjne transakcje, ewidencja środków trwałych, zaświadczenie ZUS o braku zaległości w uiszczaniu składek, podsumowanie księgi przychodów i rozchodów za 2012r.

(dokumentacja kredytowa i leasingowa poszczególnych umów)

Następnie W. S. (1) podając się za S. Ś. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), po przedstawieniu stwierdzającej nieprawdę w tym zakresie, a wymienionej powyżej dokumentacji oraz podrobionego dowodu osobistego na personalia S. Ś. (1), w dniu 31 stycznia 2013 r. zawarł umowę o prowadzenie rachunku bankowego nr (...) w 6 Oddziale Banku (...) przy u. (...) 7 w L.. W dniu 8 lutego 2013 r. ponownie stanął się on w placówce banku. Zawarł wówczas umowę kredytu odnawialnego w ramach limitu kredytowego we wskazanym rachunku na kwotę 200 000 zł. Dla uwiarygodnienia jego zdolności kredytowej posłużyły w szczególności stwierdzające nieprawdę wyciągi z konta firmowego nr (...) prowadzonego w (...). Do dnia 15 kwietnia 2013 r. wykorzystując rachunek bankowy nr (...) Oddziału Banku (...) przy u. (...) 7 w L., w ramach przyznanego limitu kredytowego, W. S. (1) dokonał z niego szeregu przelewów wychodzących na rachunki: (...), (...) i (...) skąd wypłacano je w bankomatach. Z rachunków tych wykonywał we wskazanym okresie również przelewy przychodzące na rachunek (...). Ponadto on, bądź też współdziałające z nim osoby (czego nie ustalono), dokonywały wypłat w bankomatach środków zgromadzonych na rachunku (...) nie mając zamiaru i faktycznych możliwości zwrócenia wskazanych środków finansowych. Przeprowadzony w okresie od 27 maja do 27 czerwca 2013 r. audyt banku wykazał, iż operacje wskazane na wyciągu z konta firmowego nr (...) z klientami (...) faktycznie nie miały miejsca. Tym samym W. S. (1) wspólnie z działającymi z nimi osobami doprowadził wskazany bank do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 191 902,08 zł. (pobrane środki ponad sumę wpłat, pomniejszone o saldo początkowe i prowizję za otwarcie limitu).

(zeznania M. O. k.2-5, 4383-4384, dokumentacja kredytowa k.8-49, 79, 81-83, zestawienie operacji na rachunku (...) za okres od 08.02.2013r. do 15.04.2013r. k. 92-94, zeznania B. N. k.88-91, 4429v; częściowo informacja banku k. 4538)

W. S. (1) podając się za S. Ś. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), po przedstawieniu w dniu 5 lutego 2013 r. stwierdzającej nieprawdę w tym zakresie dokumentacji oraz podrobionego dowodu osobistego na personalia S. Ś. (1), zawarł z (...) sp. z o.o. z/s w W. umowę leasingu nr (...), której przedmiotem był samochód osobowy marki D. S. rok produkcji 2012 nr fabryczny VIN (...) wartości 39 674,80 zł netto. Pojazd ten odebrał w dniu 8 lutego 2013r. w L. z firmy (...) z o.o. przy ul. (...) w L. i zaczął go użytkować. Od początku oskarżony nieregularnie uiszczał raty leasingu. W dniu 26.09.2013r. pojazd został zatrzymany przez organy ścigania a następnie zwrócony leasingodawcy. Ten w dniu 22.10.2013r. wypowiedział umowę leasingu, zaś w dniu 19.01.2015r. umorzył oskarżonemu należność z tytułu zaległych rat.

(zeznania Z. D. k.471-472, protokół oględzin k.469, dokumentacja k.873-876, pisma i dokumentacja (...) k.916-944, 4532-4533)

W. S. (1) podając się za S. Ś. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), po przedstawieniu stwierdzającej nieprawdę w tym zakresie dokumentacji oraz podrobionego dowodu osobistego na personalia S. Ś. (1) w dniu 6 lutego 2013 r. złożył w Banku (...) Oddział w L. wniosek o przyznanie kredytu gotówkowego na kwotę 100.000 zł wraz z jego ubezpieczeniem w kwocie 14 150 zł. W przypadku uzyskania tego wsparcia finansowego nie miał on zamiaru i faktycznych możliwości wywiązania się ze wskazanego zobowiązania. Do udzielenia wnioskowanego kredytu jednak nie doszło albowiem komórka banku (...) negatywnie zweryfikowała jego wniosek.

(zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa k.1369-1370, dokumentacja k. 1371-1397, zeznania M. Ł. k.1398-1399, tablica pogładowa nr 4 467)

W. S. (1) podając się za S. Ś. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), po przedstawieniu stwierdzającej nieprawdę w tym zakresie dokumentacji oraz podrobionego dowodu osobistego na wskazane personalia, w dniu 14 lutego 2013 r. zawarł z FM Bankiem Oddział w L. umowę kredytu gotówkowego nr (...) na kwotę 226 019 zł (200 tys. kapitał oraz 26.019 tys. ubezpieczenie). Celem obsługi tego kredytu założono rachunek (...) na który przelano kwotę kapitału, która dość szybko została rozdysponowana na inne rachunki prowadzone na nazwisko S. Ś. oraz wypłacona

w bankomatach. Kredyt powyższy był regularnie spłacany do daty zatrzymania oskarżonego. W dniu tym tj. 24.09.2013r., jeszcze przed dokonaniem tej czynności przez organy ścigania, pracownicy banku przeprowadzili wizytację nieruchomości wynajmowanej przez

W. S. od Z. D. w T., gdzie pozorował on prowadzenie działalności gospodarczej. Po zmianie nazwy kredytobiorcy na (...) S.A. nieuiszczona należność, która w części kapitałowej wynosiła 206.338,26 zł, została zbyta firmie (...) S.A. we W..

(dokumentacja k.2469-2526; historia rachunku k. 3344-3345, zeznania S. Ł. k.459-460, 4430, informacja N. banku S.A. k. 4541-4543, informacja (...) S.A. (...))

W. S. (1) podając się za S. Ś. (1) (...), po przedstawieniu stwierdzającej nieprawdę w tym zakresie dokumentacji, w dniu 27 lutego 2013 r. zawarł

z (...) sp. z o.o. która miała siedzibę w L. przy ul. (...) umowę leasingu nr (...), której przedmiotem była ładowarka kołowa (...) 456ZX rok produkcji 2010 nr fabryczny (...) wartości 445 000 zł, zaś jej dostawcą (...) sp. z o.o. w T.. W tym samym dniu zawarł także, podając się za S. Ś. (1) (...), ze wskazaną spółką (...) umowę leasingu nr (...), której przedmiotem była koparka kołowa (...) rok produkcji 2011 nr fabryczny (...) wartości 435 000 zł, a jej dostawcą również (...) sp. z o.o. w T.. Po uiszczeniu opłat wstępnych od zawartych umów w kwotach odpowiednio 22.250 zł i 21.750 zł obie maszyny zostały dostarczone oskarżonemu do T. na ul. (...). Oskarżony raty leasingu płacił z opóźnieniem i częściowo. W związku z jego zatrzymaniem obie umowy zostały wypowiedziane. Uprzednio w nieustalonych bliżej okolicznościach doszło do przerobienia w koparce kołowej (...) rok produkcji 2011 nr fabrycznego ramy –VIN i w miejsce numeru (...) naniesiono nr (...). Ponadto usunięto tablicę znamionową maszyny i w jej miejsce przymocowano nową tablicę z obecnym numerem wskazującą nadto na inne niż rzeczywiste jej parametry, a mianowicie, że jest to maszyna typu (...) wyprodukowana w 2009r. Do parametrów tych dostosowano oznaczenie boczne maszyny. Podobnym zmianom poddano oznaczenia ładowarki kołowej (...) 456ZX rok produkcji 2010 nr fabryczny (...). Początkowo podrobiono jej numer VIN na (...), wykorzystując tę maszynę do zawarcia umowy leasingu z (...) sp. z o.o. w W. opisanego poniżej, a następnie podrobiono jej nr VIN na (...).

(zeznania J. S. k.509-510v, 967v, W. J. k.961, 4430, dokumentacja k.515-602, 603-656, historia rachunku z wykazem zaległości k. 968-970, opinia Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Stołecznej Policji z zakresu badań mechanicznych k. 1835-1842, dokumentacja leasingowa (...) Sp. z o.o.

k. 714-715)

W nieustalonych bliżej okolicznościach W. S. (1) wszedł w posiadanie podrobionej faktury VAT Nr (...)r. potwierdzającej jakoby w dniu 7 lipca 2013 r. S. Ś. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą S. nabył ładowarkę kołową (...) rok produkcji 2011, nr fabryczny (...), za kwotę 735.540,00 zł, od P. G.. Wszedł on również w posiadanie podrobionej faktury pro forma nr 02/06/2013, która miała poprzedzać tę transakcję, oraz podrobionej faktury nr (...), datowanej na 11 lipca 2013 r., wskazującej na to, że z kolei P. G. nabył przedmiotową maszynę w Wielkiej Brytanii za kwotę 117.000 £.

Wskazać należy, że opisana ładowarka kołowa była już przedmiotem leasingu operacyjnego na mocy umowy nr (...) zawartej z (...)

Sp. z o.o. w dniu 27 lutego 2013 r. We wskazanym okresie P. G. natomiast osadzony był w Areszcie Śledczym w K., gdzie odbywał karę pozbawienia wolności,

i choćby z tego względu nie mógł dokonać transakcji, które miały potwierdzać wymienione faktury.

W dniu 21 sierpnia 2013 r. W. S. (1) podając się za S. Ś. (1) (...), po przedstawieniu stwierdzającej nieprawdę w tym zakresie dokumentacji, a nadto opisanych faktur, zawarł umowę leasingu operacyjnego o nr (...) z (...) Sp. z o.o. w W., przedmiotem której była opisana wyżej maszyna, której wartość strony przyjęły na 512 200 zł netto i którą poprzedziło nabycie za taką kwotę przez (...) sp. z o.o. w W. wskazanej maszyny od W. S. (podającego się za S. Ś.).

(zeznania G. L. k.659-660, dokumentacja leasingu k.668-754, zeznania P. G. k.1347-1348, 4530v-4531, informacja Aresztu Śledczego

w K. k.823)

W. S. (1) podając się za S. Ś. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), po przedstawieniu stwierdzającej nieprawdę

w tym zakresie dokumentacji oraz podrobionego dowodu osobistego na personalia S. Ś. (1) w dniu 20 marca 2013 r. zawarł ze Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo-Kredytową im. S. w L. umowę pożyczki nr (...) na kwotę 40 000 zł. Po potrąceniu prowizji w wysokości 3200 zł, pieniądze w kwocie 36.800 zł zostały oskarżonemu wypłacone w gotówce. Nie zdołano ustalić jak zostały one rozdysponowane. Raty zaciągniętego zobowiązania były spłacane na specjalnie w tym celu utworzony rachunek, a ostatnia wpłata miała miejsce w dniu 24.09.2013r. W zakresie należności głównej do spłaty pozostało 37.345,34 zł.

(dokumentacja k.1175-1209, zeznania E. S. (1) k.1213-1214v, tablice poglądowe k. 1216-1218, informacja (...) im (...) k. 4665-4666)

W. S. (1) podając się za S. Ś. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), po przedstawieniu stwierdzającej nieprawdę

w tym zakresie dokumentacji i podrobionego na personalia w/w dowodu osobistego, w dniu 20 marca 2013 r. zawarł z (...) Agricole Bank (...) umowę pożyczki nr (...) wraz z prowizją na łączną kwotę 50 500 zł. Kwota 50.000 zł została oskarżonemu wypłacona w gotówce w siedzibie banku. Nie ustalono w jaki sposób została przez niego oraz współdziałające z nim osoby rozdysponowana. Oskarżony podjął spłatę tego zobowiązania, przy czym ostatnia wpłata miała miejsce 05.09.2013r. Na dzień 23.03.2017r. kwota zaległego kapitału wyniosła 26.837,76 zł, zaś kapitału niezapadłego 21.121,51 zł.

(zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa k.1473-1474, dokumentacja k.1475-1476, informacja (...) Agricole k. 4545).

W. S. (1) podając się za S. Ś. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), po przedstawieniu stwierdzającej nieprawdę

w tym zakresie dokumentacji oraz podrobionego na personalia w/w dowodu osobistego, w dniu 3 czerwca 2013r. w T. zawarł z (...) Bank SA umowę rachunku nr (...). Następnie w dniu 4 czerwca 2013 r. zawarł umowę kredytu nr (...) na kwotę 250 000 zł przeznaczonego na sfinansowanie bieżącej działalności gospodarczej. Nie ustalono w jaki sposób kwota ta po jej wypłacie z rachunku została przez oskarżonego oraz współdziałające z nim osoby rozdysponowana. Oskarżony podjął spłatę tego kredytu. Jednakże wobec informacji banku, iż należność główna z tytułu tego zobowiązania wynosi nadal 250.000 zł stwierdzić należy, że wpłaty zostały one zaliczone na poczet odsetek.

(umowa o kredyt k.2660, umowa rachunku k. 2670, informacja banku k. 4720-4721)

W. S. (1) podając się za S. Ś. (1) (...) w dniu 11 września 2013 r. złożył

w (...) Banku (...) SA Oddział w L. wniosek o kredyt w rachunku bieżącym na kwotę 400 000 zł, do którego załączył stwierdzającą nieprawdę w tym zakresie dokumentację oraz okazał podrobiony dowód osobisty na personalia S. Ś. (1). Z uwagi na pozyskanie przez wskazany bank informacji Policji o bezprawnej działalności osoby posługującej się personaliami S. Ś. (1), wniosek rozpatrzono negatywnie.

(pismo D. Bank k.914, zeznania M. T. k.1288, protokół zatrzymania rzeczy k.1291-1293, dokumentacja k.1294-1333)

W. S. (1) podając się za S. Ś. (1) (...) we wrześniu 2013 r. złożył w (...) Bank SA Oddział w L. wniosek o kredyt obrotowy na kwotę 500 000 zł, , do którego załączył stwierdzającą nieprawdę w tym zakresie dokumentację oraz okazał podrobiony dowód osobisty na personalia S. Ś. (1). Wniosek ten został jednak rozpoznany negatywnie.

(wyjaśnienia W. S. (1) k. 2643-2644, 2697-2698, 4213v oraz J. T. (1) k. 2696, 3689, 4214)

W. S. (1) w dniu 5 września 2013 r. udał się do 6 Oddziału Banku (...) przy u. (...) 7 w L., gdzie został przywieziony samochodem marki M. nr rej. (...), użytkowanym przez M. Z. (1), przez nieustalona osobę. Następnego dnia, tj. w dniu 6 września 2013 r., podając się za S. Ś. (1) (...), i legitymując dowodem osobistym wystawionym na personalia w/w, złożył we wskazanym banku przy ul. (...) w L. wniosek o przyznanie świadczenia pieniężnego z przeznaczeniem na cel gospodarczy w postaci leasingu zwrotnego. Do wniosku tego dołączył stwierdzającą nieprawdę dokumentację mająca uwiarygodnić fakt prowadzenia działalności gospodarczej i dobrą kondycję finansową. Przedmiotem tego leasingu, który miał być poprzedzony przeniesieniem na leasiodawcę własności maszyn za łączną kwotę 602 000 zł, miały być koparka kołowa (...) nr VIN (...) i ładowarka kołowa (...) 456 Nr VIN (...). W rzeczywistości numery VIN obu maszyn były przerobione i stanowiły one przedmiot opisanych powyżej umów leasingu zawartych z (...) Sp z o.o. Ponadto i ładowarka kołowa (...) 456 Nr VIN (...) stanowiła przedmiot opisanej powyżej umowy zawartej z (...) z o.o. Do wniosku W. S. (1) dołączył m.in. wycenę przedmiotów leasingu oraz podrobione faktury rzekomego zakupu od P. G. w dniu 26 czerwca 2013 r. tych maszyn oraz faktury nabycia ich przez P. G. w dniu 14.03.2013 r. w Wielkiej Brytanii. We wskazanym okresie, jak już wspomniano, P. G. faktycznie osadzony był w Areszcie Śledczym w K., gdzie odbywał karę pozbawienia wolności i nie kupił, a ni nie sprzedał tych maszyn W. S..

(zeznania B. N. k.88-91, dokumentacja k.92-204, zeznania P. G. k.1347-1348, 4530v-4531, informacja Aresztu Śledczego w K. k.823, zeznania A. G. (1) k.310-311, pokwitowanie k.900, protokół oględzin k.238, opinia Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Stołecznej Policji z zakresu badań mechanoskopijnych k. 1835-1842, protokół oględzin pojazdu M. nr rej. (...) k. 252-259).

W dniu 24 września 2013 r. M. Z. (2) współdziałając z J. T. (1), A. M. (1) i W. S. (1) przywiózł W. S. (1) samochodem marki M. nr rej. (...) do 6 Oddziału Banku (...) przy u. (...) 7 w L., celem zawarcia przez W. S. (1) podszywającego się pod S. Ś. (1) umowy leasingu, zgodnie ze złożonym w dniu 6 września 2013 r. wnioskiem. M. Z. (2) zaparkował samochód w pobliżu wskazanego banku, obok samochodu S. nr rej (...), w którym oczekiwał na nich J. T. (1). W. S. (1) przesiadł się do samochodu J. T. (1), który przekazał mu znajdującą się w tym pojeździe perukę. Po jej założeniu W. S. (1) wysiadł z pojazdu celem udania się do banku, po czym został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji, którzy zatrzymali nadto kierowców obydwu samochodów. Na widok Policji z miejsca wskazanej czynności pośpiesznie oddalił się zmierzający w kierunku pojazdów A. M. (1).

(protokoły zatrzymania k.231, 232, 233, protokoły przeszukania k.234-236, 239-240, protokoły oględzin k.237, 238, 241-243, materiał pogładowy k.1334, zeznania A. G. (1) k.312, R. K. k.304, R. W. k.1239v, opinia daktyloskopijna k.1807-1809, 1818, opinia z zakresu genetyki k.2080-2083, raport z analizy połączeń telefonicznych k.2128-22129, protokół odtworzenia zapisów k.2130-2178)

Dodać należy, że na wszelkich dokumentach bankowych oraz w firmach, których przedmiotem działalności było udzielanie leasingu, W. S. (1) podpisywał się imieniem i nazwiskiem (...).

(dokumentacja bankowa i leasingowa poszczególnych umów)

W. S. (1) nadto w okresie od maja 2011r. do dnia 24 września 2013 r.

w J. woj. (...) przechowywał sfalszowane produkty lecznicze

w postaci: 78 opakowań z zawartością tabletek z napisem VIAGRA po 4 sztuki w każdym

oraz 4 sztuki opakowań plastikowych o nazwie „ (...) T.” z zawartością tabletek z napisem VIAGRA, w celu nieodpłatnego udostępniania tych produktów innym osobom. Nadto we wskazanym okresie W. S. (1) nie mając wymaganego pozwolenia na obrót, przechowywał 14,92 grama produktu leczniczego o nazwie S., w zamiarze wprowadzenia wskazanego produktu do obrotu. Wymienione produkty zakupił podczas pobytu w Tajlandii w 2011r.

(protokół przeszukania k. 483-485, 490-492, informacja (...) Sp. z o.o. k. 977, 2888, 2701-2702, 2890-2891, opinia z zakresu badań chemicznych k. 1244-1247, wyjaśnienia W. S. (1) w części k.4213v, protokół oględzin k.3055-3057, protokół oględzin paszportu k.3073-3092, pismo ip-law wraz z raportem badania analitycznego k.3397-3409)

W. S. (1) w okresie od września 2010 r. daty dziennej bliżej nieustalonej do dnia 24 września 2013 r. w J. woj. (...) (...) z telefonu komórkowego N. (...) usunął nadto znak identyfikacyjny w postaci naklejki z numerem (...) i w jej miejscu zamieścił naklejkę z nr (...), niezgodną z numerem fabrycznym.

(protokół przeszukania k.483-489, protokół oględzin k.1458-1459, wyjaśnienia W. S. (1) w części k.4213v)

co do przebiegu zdarzenia w zakresie czynów zarzuconych i przypisanych K. Z. (1):

K. Z. (1) wyraził zgodę na złożoną mu przez A. M. (1) propozycję wyszukiwania osób gotowych do zawarcia umów pożyczek bankowych na podstawie przygotowanej przez A. M. (1) i P. S. (1) dokumentacji, w tym zaświadczenia o rzekomym zatrudnieniu w spółce cywilnej (...) S.C. (...), S. P. z/s w K., dostarczanych przez P. S. (1). Uzyskiwane w ten sposób pieniądze K. Z. (1) miał przekazywać A. M. (1), który z kolei oferował pożyczkobiorcom 10% wartości uzyskanej pożyczki, zaś K. Z. (1) miał przekazywać odrębne wynagrodzenie tytułem zwerbowania osób do wskazanego procederu. P. S. (1) zobowiązywał się do spłaty tak zaciąganych zobowiązań.

Na mocy powyższych ustaleń K. Z. (1) w okresie od stycznia 2013 r. do 17 lipca 2013 r. w L. i K. woj. (...) namówił do wzięcia pożyczek na wskazanych wyżej zasadach M. Z. (3), A. Z., A. B. (1) i T. J. (1), czym doprowadził pożyczkodawców do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 128 000 zł oraz usiłował doprowadzić pożyczkodawców do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 100 000 zł.

(wyjaśnienia K. Z. (1) k. 3028-3033, 3366-3368, A. Z. k.2435-2440, zeznania T. J. (1) k.4577, wyjaśnienia M. Z. (3) k.2626-2629, zeznania i wyjaśnienia A. B. (1) k. 3472-3474, 4696v-4697, częściowe zeznania M. S. (1) k.2561-2562, 4577v-4578, częściowe wyjaśnienia i zeznania P. S. (1) k. 2106-2107, 3504-3507, 4357v-4358v, zeznania M. W. k.2882-2886, 4512, opinia z zakresu badań porównawczych pisma k. 3599-3618)

Zgodnie z uprzednimi ustaleniami K. Z. (1) przekazał M. Z. (3) stwierdzające nieprawdę sporządzone przez nieustaloną osobę zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce cywilnej (...) S.C. (...), S. P. z/s w K. na stanowisku sprzedawcy z wynagrodzeniem netto w kwocie 1599,53 zł. W dniu 21 lutego 2013 r. M. Z. (3) przedłożył wskazane zaświadczenie celem uzyskania pożyczki gotówkowej w kwocie 20 000 zł w (...) SA Oddział w L., z której nie miał zamiaru się wywiązać albowiem uzyskane środki miał przekazać K. Z. (2) ten zaś A. M.. Jego wniosek został jednak zweryfikowany negatywnie.

(wyjaśnienia K. Z. (1) k. 3028-3033, 3366-3368, M. Z. (3) k.2626-2629)

Posługując się zaświadczeniem o zatrudnieniu podpisanym bezpośrednio przez P. S. (1) przekazany mu przez K. Z. (1), M. Z. (3) w dniu 7 marca 2013 r. zawarł umowę pożyczki gotówkowej nr (...) /2013 r. na kwotę 20 000 zł w Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej im. Unii L. z/s w L., wprowadzając pracownika wskazanego podmiotu w błąd co do okoliczności osiągnięcia dochodu z tytułu zatrudnienia oraz zamiaru i woli spłaty zobowiązania. Wyplaconą kwotę pożyczki M. Z. (3) przekazał K. Z. (1), który z tej kwoty oddał mu 2.000 zł. Następnie resztę tej kwoty M. Z. (3) przekazał A. M. (1). Spłacono dwie pierwsze raty pożyczki, po czym spłaty ustały.

(wyjaśnienia K. Z. (1) k. 3028-3033, 3366-3368, M. Z. (3) k.2626-2629, zeznania M. K. k. 2546v, dokumentacja k.2575-2589, opinia z zakresu badań porównawczych dokumentów k. 3599-3618, informacja (...) k. 4570)

Następnie K. Z. (1) stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce cywilnej (...) S.C. (...), S. P. z/s w K. na stanowisku sprzedawcy z wynagrodzeniem netto w kwocie 2800 zł, sporządzone i podpisane przez nieustaloną osobę, przekazał A. Z.. Ten zaś wskazany dokument w dniu 5 kwietnia 2013 r. przedłożył pracownikowi (...) Bank SA Oddział w L. wprowadzając go w błąd co do okoliczności osiągnięcia dochodu z tytułu zatrudnienia oraz zamiaru i woli spłaty zobowiązania - i na tej podstawie zawarł umowę pożyczki gotówkowej nr (...) na kwotę 30 000 zł. Wyplaconą kwotę pożyczki A. Z. przekazał K. Z. (1), który z tej kwoty oddał mu 5000 zł. Pozostałą część pożyczki K. Z. (1) przekazał A. M. (1). P. S. (1) zawarł z A. Z.

odręcną „umowę pożyczki”, na mocy której P. S. (1) zobowiązał się do spłaty tak zawartej przez A. Z. pożyczki z (...) Bank SA Oddział w L..

(zeznania E. S. (2) k. 3356, 4514, wyjaśnienia K. Z. (1) k. 3028-3033, 3366-3368, A. Z. k.2435-2440, dokumentacja k. 3149-3168, 3247-3258, umowa k.2441, opinia z zakresu badania dokumentów k. 3599-3618)

Uzyskane w ten sam sposób kolejne zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce cywilnej (...) S.C. (...), S. P. z/s w K. A. Z. w dniu 5 kwietnia 2013 r. przedłożył w celu uzyskania pożyczki w kwocie 30 000 zł - bez zamiaru i możliwości jej spłaty - w (...) Bank (...) SA Oddział w L.. Jego wniosek został zweryfikowany negatywnie.

(wyjaśnienia K. Z. (1) k. 3028-3033, 3366-3368, A. Z. k.2435-2440, pismo (...) Bank (...) SA k.3571)

Tego samego dnia A. Z. wnioskował nadto o pożyczkę na kwotę 30 000 zł w (...) Banku SA Oddział w L., tożsamo posługując się stwierdzającym nieprawdę zaświadczeniem o zatrudnieniu w spółce cywilnej (...) S.C. (...), S. P. z/s w K. dostarczonym mu przez K. Z. (1) i nie mając zamiaru i możliwości spłaty tej pożyczki. Jego wniosek został zweryfikowany negatywnie.

(wyjaśnienia K. Z. (1) k. 3028-3033, 3366-3368, A. Z. k.2435-2440)

W dniu 12 kwietnia 2013 r. w L. A. Z., posługując się przekazanym mu przez K. Z. (1) stwierdzającym nieprawdę zaświadczeniem

o zatrudnieniu w spółce cywilnej (...) S.C. (...), S. P. z/s

w K. na stanowisku sprzedawcy z wynagrodzeniem netto w kwocie 2800 zł, zawarł umowę pożyczki gotówkowej nr (...)2013 r. na kwotę 20 000 zł w Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej (...) Oddział w L.. Nie miał zamiaru i możliwości spłaty wskazanego zobowiązania. Uzyskaną kwotę pożyczki przekazał K. Z. (1), a ten następnie P. S. (1). P. S. (1) zawarł z A. Z. odręcną „umowę pożyczki”, na mocy której P. S. (1) zobowiązał się do spłaty tak zawartej przez A. Z. pożyczki ze Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo-Kredytową (...) Oddział w L..

(wyjaśnienia K. Z. (1) k. 3028-3033, 3366-3368, A. Z. k.2435-2440, dokumentacja k.31280-3144, umowa k.2441, opinia z zakresu badania dokumentów k. 3599-3618)

Następnie K. Z. (1) stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu

w spółce cywilnej (...) S.C. (...), S. P. z/s w K. na stanowisku sprzedawcy z wynagrodzeniem w kwocie 2505,34 zł przekazał A. B. (1). Przekazał mu również podrobione zeznanie podatkowe za rok 2012 PIT – 11. Dokumenty te A. B. (1) w dniu 25 kwietnia 2013 r. przedłożył pracownikowi Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej „im (...) Oddział w L. wprowadzając go w błąd co do okoliczności osiągania dochodu z tytułu zatrudnienia oraz zamiaru i woli spłaty zobowiązania - i na tej podstawie zawarł umowę pożyczki gotówkowej na kwotę 37 000 zł. A. B. (1) z wypłaconej mu kwoty pożyczki uzyskał 1000 zł, zaś pozostałą część przekazał P. S. (1), z którym sporządził odręcną „umowę pożyczki”, na mocy której P. S. (1) zobowiązał się do spłaty zawartej przez A. B. (1) ze Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo-Kredytową „im (...) Oddział w L. pożyczki. P. S. (1) uiścił jedynie dwie raty tej pożyczki. Aktualnie pozostała do spłaty należność główna wynosi 36.731,44 zł.

(wyjaśnienia K. Z. (1) k. 3028-3033, 3366-3368, częściowe wyjaśnienia i zeznania A. B. (1) k. 3472-3474, 4696v-4697, dokumentacja k.3114-3115, umowa k.3475, opinia z zakresu badania dokumentów k. 3599-3618, informacja (...) k. 4666)

Za udział w bezprawnym procederze polegającym na zwerbowaniu celem zaciągania pożyczek A. Z. i M. Z. (3) K. Z. (1) uzyskał od współdziałających z nim osób kwotę 1500 zł, zaś za zwerbowanie A. B. (1) – kwotę 1000 zł.

(wyjaśnienia K. Z. (1) k. 3028-3033)

K. Z. (1) przekazał nadto stwierdzające nieprawdę dokumenty T. J. (1), w tym zaświadczenie o rzekomym zatrudnieniu T. J. (1) w spółce cywilnej (...) S.C. (...), S. P. z/s w K. na stanowisku sprzedawcy z wynagrodzeniem w kwocie 2200 zł, podrobione zeznanie podatkowe za rok 2012 PIT - 11, zeznanie podatkowe za rok 2012 PIT-37, raporty miesięczne (...) z datą 15 lipca 2013 r. Dokumenty te T. J. (1) w dniu 17 lipca 2013 r. przedłożył pracownikowi Banku (...) SA VI Oddział w L. wprowadzając go w błąd co do okoliczności osiągania dochodu z tytułu zatrudnienia oraz zamiaru i woli spłaty zobowiązania - i na tej podstawie zawarł umowę pożyczki gotówkowej ekspresowej o nr (...) na kwotę 20 000 zł. Wypłaconą kwotę T. J. (1) przekazał K. Z. (1), uzyskując z niej dla siebie kwotę 300 zł. K. Z. (1) nie przekazał tak uzyskanych środków finansowych innym osobom, podjął natomiast nieregularną spłatę wskazanej pożyczki. W związku z powyższym w dniu 10.09.2014r. Bank (...) wystawił na nazwisko T. J. (1) bankowy tytuł egzekucyjny dotyczący należności głównej w kwocie 14.597, 47 zł. Na dzień 26.01.2016r. należność główna wynosiła 14.407 zł.

(zeznania T. J. (1) k. 4577, zeznania I. D. k.3120, 5413, A. G. (2) k.3122-3124v, 4513, H. M. k.4513v, 3125-3126, dokumentacja k. 3001-3021, 3360-3365, 3369, wyjaśnienia K. Z. (1) k. 3028-3033, 3366-3368, (...) wraz z klauzula wykonalności k. 4591 - 4594, informacja banku k. 4622)

w zakresie wyjaśnień oskarżonych:

W. S. (1) przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do stawianych mu zarzutów, wyjaśnił, iż podszywał się pod S. Ś. (1) w celu uzyskania z banków środków finansowych i skorzystał z prawa do odmowy wyjaśnień w pozostałym zakresie (k. 414-416). Tożsame stanowisko zajął w toku kolejnych przesłuchań (429-429v, (...)- (...), (...)- (...), (...)- (...)). Na rozprawie (k.4213v) nadto wyjaśnił, iż V. przywiózł z Tajlandii na własny użytek, a nie celem wprowadzenia do obrotu, nie przyznając się do czynów z pkt XIV i XV a.o.

M. Z. (1) w toku postępowania przygotowawczego i przed Sądem nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy wyjaśnień (k.420-421, 442, 4215).

K. Z. (1) przyznał się do zarzucanych mu czynów i wyjaśnił (k.3028-3033), iż A. M. (1) w towarzystwie (...) i jeszcze jednego mężczyzny przedstawił mu ofertę znalezienia kilku chętnych do wzięcia kredytów w zamian za 10% ich wartości, przy czym P. S. (1) miał wystawiać zaświadczenia o rzekomym zatrudnieniu kredytobiorców w jego zakładzie w charakterze pracowników socjalnych. Jemu A. M. zaproponował niewielką kwotę za znalezienie takich osób, w zależności od kwoty kredytu. P. S. (1) miał przysyłać dokumentację kredytową do A. M., a on z kolei miał ją od A. M. odbierać. W dokumentacji miał być wskazany bank, do którego miał zawieźć kredytobiorcę. Po odebraniu kredytu 10% przekazywał kredytobiorcy, pozostała zaś kwotę A. M.. Swoje wynagrodzenie ustalał z P. S., który przysyłał mu je przesyłką ekspresową. K. Z. (1) wyjaśnił także, iż M. Z. (3) jest jego bratem ciotecznym, a A. M. dał mu dla niego od P. S. dokumenty o zatrudnieniu. Pierwszym bankiem był (...), który odmówił udzielenia kredytu, zaś w (...) -u Unii L. M. Z. dostał 15-16 tysięcy, z czego P. S. kazał połowę dać M. Z., a drugą zawieźć do A. M.. K. Z. (1) wyjaśnił dalej, iż od M. S. (1) miał za to dostać przekazem 700-800 zł i to ona miała odbierać telefony od kredytodawców i potwierdzać zatrudnienie. Na wzięcie kredytu zgodził się też A. Z., który od kredytów dostał 10%, reszta była dla A. M.. Za te kredyty on sam dostał przekaz od M. S. (1). Przedstawił też P. S. kolejnych kredytobiorców - A. B. (1) oraz T. J. (1), którzy dostali 10%. Potem uzyskał informację że P. S. nie spłacał rat kredytów, chociaż to obiecywał, dlatego pieniądze z kredytu zaciągniętego przez T. J. zatrzymał u siebie na spłatę tego kredytu, i kredyt ten spłaca. Na tablicach pogładowych rozpoznał A. M., P. S. i J. T. (1), którego widział u A. M.. W toku kolejnych wyjaśnień (k.3366-3368) okazał spłatę częściową kredytu udzielonego T. J., tj. w kwocie 955,60 zł i zadeklarował jego dalszą spłatę.

odnośnie oceny dowodów:

Wyjaśnienia W. S. (1) w zakresie w jakim przyznaje się on do popełnienia zarzucanych mu oszustw bądź ich usiłowania i wyjaśnia, iż podszywał się pod S. Ś. (1) w celu uzyskania z banków środków finansowych, znajdują potwierdzenie w zgromadzonych dowodach i tym samym zasługują na przymiot wiarygodności.

I tak, w pierwszej kolejności należy wskazać, iż W. S. (1) został zatrzymany na gorącym uczynku podszywania się pod S. Ś. (1) (...). Na głowie miał wówczas perukę, w której pozował do zdjęcia znajdującego się w podrobionym dowodzie osobistym na personalia S. Ś. (1) i posiadał przy sobie wskazany podrobiony dokument, a także wizytówki i dokumentację firmy (...). Taką wersję zdarzeń potwierdza też szereg dowodów, a w szczególności: protokoły zatrzymania k.231, 232, 233, protokoły przeszukania k.234-236, 239-240, protokoły oględzin k.237, 238, 241-243, materiał pogładowy k.1334, zeznania A. G. (1) k.312, zeznania R. K. k.304, zeznania R. W. k.1239v, opinia daktyloskopijna k.1807-1808, opinia z zakresu genetyki k.2080-2083, raport z analizy połączeń telefonicznych k.2128-22129, protokół odtworzenia zapisów k.2130-2178. Podrobienie wskazanego dokumentu w postaci dowodu osobistego nie budzi wątpliwości w świetle opinii z zakresu badań technicznych dokumentów k.2253-2255.

Okoliczności dotyczące rejestrowania działalności gospodarczej i pozorowania legalności jej działania, a także działania w tym zakresie wspólnie i w porozumieniu

z J. T. (1) i A. M. (1) znajdują wyczerpujące potwierdzenie w takich dowodach jak: zeznania S. Ś. (1) k.293v, 316, 320-321, 4514v-4515v, M. M. k. 1169-1170, 4515v i A. C. k.216-217 (które z kolei potwierdza dokumentacja zaległości czynszowych k.218-219), wnioski o wydanie dokumentów tożsamości k.206-208, dane z ewidencji ludności k.85-87, dane z wpisu

w rejestrze REGON k.55, informacja Miejskiego Urzędu Pracy w L. k.838, informacja Urzędu Miasta L. k.878, umowa konta k.2426. S. Ś. (1) i M. M. bez wątpliwości rozpoznają A. M. (1), jako składającego propozycję zarejestrowania działalności gospodarczej S. S. Ś. (1), przy wykorzystaniu danych personalnych S. Ś. (1) i jako mężczyznę przekazującego S. Ś. (1) perukę do wyrobienia zdjęć do nowych dokumentów tożsamości. Działanie w porozumieniu z J. T. (1) potwierdzają nie tylko okoliczności zatrzymania wymienionego mężczyzny wspólnie z W. S. (1), ale i opinia z zakresu kryminalistycznej ekspertyzy pisma i dokumentów k.2827-2877 wskazująca, iż to J. T. (1) podrobił podpis S. Ś. (1) na wniosku o wpis do ewidencji działalności gospodarczej, a nadto zeznania S. Ł. (k. 459-460), który widywał J. T. (1) w T. pod adresem rzekomo prowadzonej działalności gospodarczej. Dalej, pozorowanie legalności działalności firmy (...) wynika niezbicie ze spójnych i logicznych zeznań Z. D. k.471-472, 4384 oraz S. Ł. k. 459-460, 4430, potwierdzonych umową najmu z k.473-474. Wyłudzenie poszczególnych kredytów i pożyczek oraz usiłowanie ich wyłudzenia, do których w całości W. S. (1) się przyznaje, znajduje potwierdzenie w dokumentacjach bankowych

i złożonych doń przez W. S. (1) podającego się za S. Ś. (1) dokumentów (k.8-49, 79, 81-83, 92-204, 873-876, 916-944, 1371-1397, 2469-2526, 515-602, 603-656, 968-970, 1175-1209, 1475-1476, 2660, 668-754, 1294-1333) oraz w spójnych

z nimi zeznaniach pracowników poszczególnych banków i podmiotów gospodarczych udzielających wsparcia finansowego (zeznania M. O. k.2-5, B. N. k.88-91, M. Ł. k.1398-1399, J. S. k.509-510v, 967v, W. J. k.961, 4430, E. S. (1) k.1213-1214, G. L. k.659-660, M. T. k.1288 B. N. k.88-91). Wskazać należy,

iż W. S. (1) nie kwestionował treści omówionych dokumentów ani zeznań w/w świadków, w tym w zakresie rozpoznania go jako osoby posługującej się personaliami S. Ś. (1), które to dowody z uwagi na wzajemną spójność i logiczność Sąd uznał za wiarygodne.

Wyjaśnienia W. S. (1) w zakresie w jakim przyznaje się do stawianych mu zarzutów podszywania się pod S. Ś. (1) w celu wyłudzenia kredytów bankowych korelują nadto z wyjaśnienia współdziałającego z nim w tym zakresie J. T. (1), także przyznającego się do zarzuconych mu czynów (k. 2194-2195, 2646, 2696, 3689, 4214).

Natomiast na aprobatę Sądu nie zasługują wyjaśnienia W. S. (1)

w części, w jakiej twierdzi on, iż V. zakupił on na własny użytek. Ilość zabezpieczonych u niego sfalszowanych produktów opatrzonych tą nazwą nie pozwala na uznanie wyjaśnień oskarżonego w tej części za miarodajne (protokół przeszukania k.483-485, 490-492, protokół oględzin k.3055-3057). Z kolei, choć opinia z zakresu badań chemicznych k. 1244-1247 potwierdza zawartość w zatrzymanym produkcie leczniczym S., to informacje (...) Sp. z o.o. (k. 977, 2888, 2701-2702, 2890-2891, 3397-3409) wskazują jednoznacznie na sfalszowanie w tym przypadku leku Viagra. Znaki towarowe (...)

i (...) są zastrzeżone i jedynymi podmiotami uprawnionymi do ich używania są spółki (...), które nie udzielały w tym zakresie licencji innym podmiotom. Tabletki V. zabezpieczone u oskarżonego zawierają cytrynian sildenafilu w formie preparatu, który nie jest zgodny z zawartością składu oryginalnej V., a opakowania, w których znajdował się wskazane tabletki, zawierały nieważne dane numeru serii i nie przeszły testów autentyczności. Zabezpieczony środek leczniczy opatrzony nazwą Viagra nie był wyprodukowany przez fabrykę produkującą ten lek na rynek europejski i nie był wprowadzony do sprzedaży na polskim rynku. Także zabezpieczony proszek zawierający sildenafil nie został wyprodukowany przez P. (informacje (...) Sp. z o.o. jak wyżej). Z kolei za tym, że ujawniony u oskarżonego sildenafil nie był przeznaczony na własny użytek świadczy fakt ujawnienia w miejscu zamieszkania oskarżonego 22 sztuk woreczków strunowych tzw. dealerek, przechowywanych w aktach sprawy na k. 3759. Natomiast wskazane przez W. S. (1) miejsce zakupu leków – Tajlandia – znajduje miarodajne odzwierciedlenie w dowodzie z oględzin paszportu k.3073-3092 i w tym zakresie wyjaśnienia te Sąd obdarzył wiarą. Zgromadzone dowody nie pozwoliły natomiast na uznanie, by przechowywane produkty lecznicze W. S. (1) miał zamiar udzielać innym osobom odpłatnie – nie wskazuje na to żaden z dowodów.

W zakresie przyznania przez W. S. (1) okoliczności usunięcia z telefonu komórkowego N. (...) znaku identyfikacyjnego w postaci naklejki z numerem (...) i w jej miejscu zamieszczenia naklejki z nr (...), Sąd zważył, iż znajdują one potwierdzenie w protokole przeszukania k.483-489 oraz protokole oględzin k.1458-1459, dlatego też zasługują na obdarzenie ich wiarą. Z powszechnie dostępnych i tym samym znanych informacji (np. na portalach poświęconych telefonom komórkowym) wynika, iż telefon komórkowy N. (...) wprowadzono na rynek we wrześniu 2010 r., a zatem wskazanego czynu W. S. (1) dopuścił się w okresie od września 2010 r. do dnia zatrzymania, tj. 24 września 2013 r.

Wyjaśnienia M. Z. (1) w zakresie w jakim nie przyznaje się on do zarzucanego mu czynu nie zasługują na aprobatę. W pierwszej kolejności należy wskazać, iż został on zatrzymany w trakcie realizacji czynności bezpośrednio zmierzających do popełnienia przestępstwa (protokoły zatrzymania k.231, 232, 233, protokoły przeszukania k.234-236, 239-240, zeznania A. G. (1) k.312, zeznania R. K. k.304, zeznania R. W. k.1239v). Nie tylko przywiózł użytkowanym przez siebie pojazdem W. S. (1) na miejsce przestępstwa, zauważyć należy bowiem, że na zdjęciu z k. 450, wykonanym po zatrzymaniu, oskarżony ten ubrany jest w bluzę z pomarańczowymi elementami, a tak właśnie kierującego pojazdem M., którym W. S. został przywieziony na miejsce przestępstwa opisał A. G. (k. 310), ale i realizował uprzednio przygotowany przez W. S. (1), J. T. (1) i A. M. (1) szczegółowy plan, umożliwiający podszywanie się przez W. S. (1) pod S. Ś. (1) w celu wyłudzenia świadczenia pieniężnego z przeznaczeniem na cel gospodarczy w postaci leasingu zwrotnego. M. Z. (1) zaparkował swój samochód w bezpośredniej bliskości pojazdu J. T. (1) po to, by dyskretnie mógł przesiąść się do niego W. S. (1) w celu założenia w nim peruki. O uprzedniej styczności z tym rekwizytem świadczy ewidentnie pozostawienie przez M. Z. (1) odcisku palca na metalowym pudełku ze szczotką i lusterkiem, znajdującym się w pojeździe J. T. (1), na którym to ujawniono także materiał genetyczny W. S. (1) (protokoły oględzin k.237, 238, 241-243, materiał pogładowy k.1334, opinia daktyloskopijna k.1807-1808, opinia z zakresu genetyki k.2080-2083). Wskazane okoliczności potwierdzają, iż M. Z. (1) współdziałał z W. S. (1), J. T. (1) i A. M. (1), także obecnym na parkingu przy banku podczas wskazanego zdarzenia (zeznania R. W. k.1239v). Zeznania przesłuchanych na wskazane okoliczności funkcjonariuszy Policji nie budzą wątpliwości i zostały potwierdzone dowodami z dokumentów w postaci protokołów zatrzymania i przeszukania (k.231, 232, 233, 234-236, 239-240).

Wyjaśnienia K. Z. (1) (k.3366-3368) zasługują na przymiot wiarygodności, albowiem zostały logicznie potwierdzone zgromadzonymi dowodami. I tak oskarżony ten dokonał trafnego rozpoznania A. M. (1), P. S. (1) i J. T. (1) na okazanych mu tablicach pogładowych, a treść jego wyjaśnień w pełni potwierdzają zeznania T. J. (1) k.4577, wyjaśnienia M. Z. (3) k.2626-2629, wyjaśnienia i zeznania A. B. (1) k. 3472-3474, 4696v-4697 w części uznanej za wiarygodną, a nadto wyjaśnienia A. Z. k.2435-2440. Zarówno T. J. (1), jak i M. Z. (3), A. B. (1) i A. Z. spójnie i logicznie zrelacjonowali okoliczności propozycji złożonej przez K. Z. (1) dotyczącej wzięcia kredytu i posłużenia się w celu jego uzyskania poświadczającymi nieprawdę zaświadczeniami o ich zatrudnieniu w zakładzie

optycznym. Dostęp P. S. (1) do danych oraz pieczętek wskazanego zakładu optycznego logicznie wynika z okoliczności, iż wspólnie z żoną prowadził on firmę (...) w K. (zeznania M. S. (1) k.2561-2562, 4577v-4578). Okoliczności uzyskania wskazanych kredytów w pełni potwierdzają zeznania pracowników banku – M. K. k.2546v, I. D. k.3120, 5413, A. G. (2) k.3122-3124v, 4513, H. M. k.4513v, 3125-3126 i E. S. (2) k. 3356, 4514, a czynności gromadzenia dokumentów niezbędnych do złożenia wniosków – zeznania M. W. k.2882-2886, 4512. Znajdują one także potwierdzenie w dokumentacji bankowej k. 2575-2589, 3149-3168, 3247-3258, 3571, 3128-3140, 3114-3115, 3001-3021, 3360-3365, 3369.

K. Z. (1) nie kwestionował treści wskazanych dokumentów ani znajdujących w nich oparcie zeznań w/w świadków, które to dowody z uwagi na wzajemną spójność i logiczność Sąd co do zasady uznał za wiarygodne.

Dokonując oceny pozostałej części materiału dowodowego w zakresie istotnym dla sporządzenia niniejszego uzasadnienia Sąd za wiarygodne uznał wyjaśnienia J. T. (1) w zakresie w jakim przyznał się on do dokonania zarzuconych mu w pkt I-XIII czynów. Znajdują one pełne potwierdzenie w wyjaśnieniach W. S. oraz dowodach osobowych i pozaosobowych przywołanych metodą analityczną przy poszczególnych elementach stanu faktycznego. Tym samym odrzucić należy wyjaśnienia tego oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym jako pierwsze (k. 409 -410) gdy podaje,

że w dniu zatrzymania jedynie podwoził W. S. do banku, nie wie natomiast w jakim celu. Omówiony powyżej materiał dowodowy, a choćby fakt, że przed wejściem do banku (...) S. charakteryzował się przy użyciu przedmiotów, które znajdowały się w samochodzie J. T., przeczy temu twierdzeniu.

Co do zasady odrzucić natomiast należało zeznania i wyjaśnienia P. S. (1) (k.2106-2107v, 3504-3507, 4357v-4358v), w zakresie w jakim zaprzecza on współdziałaniu w przypisanym K. Z. (1) procederze. Pozostająca z nimi w sprzeczności treść wyjaśnień i zeznań: T. J. (1), M. Z. (3), A. B. (1), A. Z. i K. Z. (1) znajduje bowiem potwierdzenie w opinii z zakresu kryminalistycznej ekspertyzy pisma i dokumentów k.3599-3618, z której wynika, iż P. S. (1) nakreślił podpis na zaświadczeniu o zatrudnieniu w Twoim Optyku (k.2583), złożone przez M. Z. (3) w (...) im Unii (...), a także na odrębnych „umowach pożyczki”, jakie sporządził z A. B. (1) i A. Z. (k.2441,3475), zobowiązując się w ich treści do spłaty zaciągniętych dla niego zobowiązań. Wiarygodne są one natomiast w zakresie w jakim na etapie postępowania przygotowawczego potwierdzał fakt wystawienia zaświadczenia o zatrudnieniu M. Z. oraz wskazywał, że tak naprawdę to nikogo z żoną nie zatrudniali.

Dokonując oceny zeznań i wyjaśnień A. B. (1) (k. 3472-3474, 4696v-4697), za wiarygodne należy uznać, jako korespondujące z wyjaśnieniami K. Z. (1), jego twierdzenie z k. 3472-3474, że z tytułu zaciągnięcia pożyczki otrzymał 1000 zł, nie zaś 500 zł jak zeznał przed Sądem. W pozostałej części dowód ten jest wiarygodny.

Także odrzucić, jak sprzeczne z wyjaśnieniami tego oskarżonego, należy zeznania M. S. (1) k.2561-2562, 4577v-4578, gdy zaprzecza, aby wiedziała cokolwiek

o procedurze wyludzenia kredytów przy użyciu zaświadczeń o zatrudnieniu osób w jej zakładzie optycznym. Oskarżony K. Z. wprost podał, że M. S. miała za zadanie odbieranie telefonów od osób weryfikujących prawdziwość zaświadczeń, a nadto z tytułu jego działalności raz wysłała mu przekaz.

Przymiot wiarygodności przyznać należało przywołanym dowodom z opinii biegłych, które zostały sporządzone przez podmioty fachowe i nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd co do zasady obdarzył wiarą dowody nieosobowe zgromadzone w toku postępowania – zostały sporządzone przez uprawnione podmioty, a ich rzetelność nie była kwestionowana przez strony. Wyjątek stanowi informacja banku (...) z k. 4538, która co do wysokości należności głównej z tytułu kredytu w rachunku (...), jest sprzeczna z dokumentem źródłowym w postaci zestawienia operacji na tym rachunku oraz przyznanym limitem kredytowym.

W zakresie oceny prawnej czynów przypisanych W. S. (1), M. Z. (1), J. T. (1) oraz K. Z. (1):

co do M. Z. (1):

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd stwierdził, że oskarżony M. Z. (1) dopuścił się czynu z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 1 kk.

Strona przedmiotowa tego występku polegała na tym, że w dniu 24 września 2013 r. w L. działając wspólnie i w porozumieniu z W. S. (1), J. T. (1) i inną ustaloną osobą (A. M. (1)), w ramach ustalonego podziału ról i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował on doprowadzić bank (...) w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 602 000 zł w ten sposób, że kierując samochodem marki M. nr rej (...) przywiózł pod siedzibę w/w banku (...) celem zawarcia przez niego umowy leasingu, zgodnie ze złożonym w dniu 6 września 2013 r. przez W. S. (1) w tym zakresie wnioskiem, zawierającym podrobiony popis S. Ś. i dołączonymi doń dokumentami mającymi wykazać nieprawdziwy fakt, że W. S. (1) to w istocie S. Ś. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w L. przy ul. (...), który nadto posługiwał się przy składaniu wskazanych dokumentów podrobionym dowodem osobistym na personalia S. Ś. (1), a okoliczności te miały istotne znaczenie dla zawarcia w/w umowy leasingu.

Swoim działaniem M. Z. (1) i działający z nim wspólnie i w porozumieniu mężczyźni, bezpośrednio zmierzali do dokonania przestępstwa oszustwa, jednakże zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy Policji. Zasadnym zatem było w tym zakresie przyjęcie w kwalifikacji tych czynów przepisu art. 13 § 1 k.k. Usiłowanie doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości uzasadnia zaś kwalifikację z art. 294 § 1 kk. Posługiwanie się podrobionym dowodem osobistym i poświadczającymi nieprawdę dokumentami we wskazanych powyżej okolicznościach skutkuje przyjęciem kwalifikacji z art. 297 § 1 kk. Mimo, że to znanie miał zrealizować konkretnie W. S., to w ramach instytucji współsprawstwa M. Z. obejmował je swoim zamiarem. Używanie jako autentycznego podrobionego dowodu osobistego, a także posłużenie się podrobionym w zakresie podpisu wnioskiem, która to czynność trwałaby do zawarcia umowy leasingu, uzasadnia przyjęcie w kwalifikacji art. 270 § 1 kk. Choć nie wykazano kto konkretnie podrobił dowód osobisty na nazwisko S. Ś., to Sąd prezentuje pogląd, że nawet posłużenie wyłącznie tym dokumentem winno skutkować przyjęciem w kwalifikacji przepisu art. 270 § 1 kk, jako chroniącego wiarygodność dokumentów (por. P. Kardas w „Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278 – 363.” WK 2016 t. 80 do art. 297 kk), nie dzieląc dominującego w orzecznictwie poglądu, iż dla przyjęcia takiej kwalifikacji musi on zostać podrobiony przez sprawcę (por. np. wyrok SA w Katowicach z dnia 6 grudnia 2012 r., II AKa 426/12, KZS 2013, z. 5, poz. 67).

Sąd natomiast dostrzega swój błąd i stwierdza, że niezasadnie w kwalifikacji podano przepis art. 275 kk. Obejmuje on bowiem swoją dyspozycją posługiwanie się oryginalnym dokumentem stwierdzającym tożsamość innej osoby, nie zaś dokumentem podrobionym.

Oczywiście strona przedmiotowa tego czynu cechowała się umyślnością w formie zamiaru bezpośredniego, albowiem przestępstwo to znamienne było celem osiągnięcia bezprawnej korzyści majątkowej.

co do W. S. (1) i J. T. (1):

W zakresie czynów zarzuconych im w pkt od I do XIII Sąd zważył, iż oskarżeni w ramach opisanych w niniejszym uzasadnieniu zachowań, działali wspólnie i w porozumieniu, na podstawie ustalonego podziału ról wraz inną ustaloną osobą (A. M. (1)), a w dniu 24 września 2013 r. także z M. Z. (1). Podejmowali działania w bezpośredniej bliskości czasowej i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru (art. 12 kk). W ramach jedności motywacyjnej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierowali się planem, który z góry zakładał popełnianie szeregu oszustw. Uzasadnione jest zatem potraktowanie czynów zarzuconych im w pkt I-XIII w kategoriach jednego występku w ramach którego popełniali oszustwa bądź usiłowali je popełnić.

Bez wątplenia wypełnia dyspozycję art. 286 § 1 k.k. wprowadzanie w błąd pożyczkodawcy/kredytodawcy/leasingodawcy co do tożsamości osoby pożyczkobiorcy/kredytobiorcy/leasingobiorcy, faktu prowadzenia przez niego

działalności gospodarczej, a tym samym także do zamiaru i faktycznych możliwości spłaty zobowiązania. Oczywiście jest bowiem, że nawet w tych przypadkach, gdy W. S. regulował zaciągane zobowiązania, to taka sytuacja z założenia miała charakter czasowy, a zachowanie to było podejmowane po to by nie figurować w bankowych systemach jako dłużnik nierzetelny.

Z całą pewnością niekorzystnym rozporządzeniem mienia jest udzielenie wsparcia finansowego po wskazanym jak wyżej wprowadzeniu w błąd, bo przecież w tych przypadkach kiedy do tego doszło, pracownicy reprezentujący podmioty zawierające umowy z W. S. byli przekonani o tym, że prowadzi on działalność gospodarczą generując dochód pozwalający na pełną spłatę zobowiązań. Tymczasem środki na ich regulację (na ogół częściową i z opóźnieniem) pochodziły z kolejnych kredytów, pożyczek, czy ze sprzedaży ładowarki kołowej.

W opisanych w stanie faktycznym przypadkach, gdy wskutek negatywnej weryfikacji lub zatrzymania oskarżonych nie doszło do rozporządzenia mieniem, W. S. (1), J. T. (1), A. M. (1), a w zakresie zdarzenia z dnia 24.09.2013r. M. Z. (1), bezpośrednio zmierzali do dokonania przestępstwa oszustwa z art. 286 § 1 k.k. W odniesieniu do zachowań przestępczych, którymi nie osiągnęli swojego celu z uwagi na negatywne rozpoznanie wniosku oraz zatrzymanie przez Policję zasadnym było przyjęcie

w kwalifikacji z art. 13 § 1 k.k. Doprowadzenie i usiłowanie doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości uzasadnia zaś kwalifikację z art. 294 § 1 kk. Posługiwanie się podrobionym dowodem osobistym i wnioskiem o udzielenie wsparcia finansowego oraz poświadczającymi nieprawdę dokumentami we wskazanych powyżej okolicznościach skutkuje przyjęciem kwalifikacji z art. 297 § 1 kk, zaś używanie jako autentycznego podrobionego dowodu osobistego i podrabianie podpisu S. Ś. (1) na wnioskach o udzielenie wsparcia finansowego art. 270 § 1 kk.

Także co do tych oskarżonych nieprawidłowe jest przytoczenie w kwalifikacji przepisu art. 275 kk, o czym była już mowa powyżej.

W zakresie czynu zarzuconego W. S. (1) w pkt XIV aktu oskarżenia, tj. nabycia od nieustalonej osoby bezprawnie oznaczonych zastrzeżonymi znakami towarowymi środków leczniczych marki V. Sąd zważył, iż przeprowadzone postępowanie dowodowe nie pozwoliło na uznanie, iż oskarżony nabywając wskazany produkt na terenie Tajlandii dopuścił się w tym zakresie występku paserstwa. Pomijając kwestię ustalania, czy takie zachowanie na terenie tego kraju jest przestępstwem, to na pewno nie jest nim na terenie Polski, albowiem nie doszło w tym przypadku do nabycia „rzeczy uzyskanej za pomocą czynu zabronionego”, lecz wytworzonej czynem zabronionym (art. 124b ust 1 ustawy prawo farmaceutyczne), która - co należy przyjąć na korzyść oskarżonego - znajdowała się w obrocie (por. art. 124 tej ustawy), nie zaś była do niego wprowadzana (por. uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z 30 czerwca 2008 r. sygn. akt I KZP 8/08 zapadła na gruncie ustawy prawo własności przemysłowej). Tym samym należało uniewinnić W. S. (1) od popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt XIV.

Przechowywanie natomiast sfalszowanego środka leczniczego Viagra w celu nieodpłatnego udostępniania osobom trzecim oraz produktu leczniczego S. w celu wprowadzenia do obrotu bez pozwolenia na dopuszczenie do obrotu, wyczerpało znamiona art. 124 lit. b ust. 2 w zb. z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne w zw. z art. 11 § 2 kk. Jednocześnie nie budzi wątpliwości, że oskarżony zdawał sobie sprawę i godził się z tym, że produkt leczniczy oznaczony logo Viagra jest podrobiony. Takie wnioski płyną z raportu badania analitycznego (k.3397-3409) zatrzymanych środków, z którego wynika, że szata graficzna ich opakowań znacznie odbiegła od wyglądu opakowań oryginalnych produktów.

Usunięcie z aparatu telefonicznego N. (...) naklejki z oryginalnym numerem imei i umieszczenie w to miejsce naklejki z innym numerem, wyczerpało znamiona art. 306 kk. Nr imei telefonu komórkowego jest niewątpliwie znakiem identyfikacyjnym.

dalej co do J. T. (1):

Ponadto J. T. (1) przypisano następujące czyny:

- w pkt XVII polegający na tym, że w dniu 10 lutego 2012 roku, w L., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, w ramach ustalonego podziału ról oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci uzyskania dla siebie i innej ustalonej osoby pożyczki gotówkowej w kwocie 80.000,00 złotych, za pomocą wprowadzenia w błąd, doprowadził Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo – Kredytową „im. F. S.” z/s w L. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 80.000,00 złotych, w ten sposób, że w celu uzyskania pożyczki gotówkowej, opiewającej na powyższą kwotę, jako przedsiębiorca, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) J. T. (1) z/s w K. ul. (...) sporządził stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu wymienionego na umowę o pracę na czas nieokreślony na stanowisku kierownika logistyki z miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 4.037,00 złotych, a następnie przekazał je M. B. w celu przedłożenia ich pracownikowi (...) „im. F. S.” w L. i na tej podstawie umożliwił M. B. zawarcie przez wymienionego umowy pożyczki gotówkowej bez zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, tj. występki z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

- w pkt XVIII polegający na tym, że w dniu 24 lutego 2012 roku, w L., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą tj. P. C. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci uzyskania dla siebie i innej ustalonej osoby pożyczki gotówkowej w kwocie 40.000,00 złotych, za pomocą wprowadzenia w błąd, doprowadził Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo – Kredytową „im. S.” z/s w L. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 40.000,00 złotych, w ten sposób, że w celu uzyskania pożyczki gotówkowej, opiewającej na powyższą kwotę, jako przedsiębiorca, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) J. T. (1) z/s w K. ul. (...) sporządził stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu wymienionego na umowę o pracę na czas nieokreślony na stanowisku mechanika z miesięcznymi dochodami netto w kwocie 2.818,69 złotych netto, a następnie przekazał je P. C. w celu przedłożenia ich pracownikowi (...) „im. S.” w L. i na tej podstawie umożliwił zawarcie przez wymienionego umowy pożyczki gotówkowej bez zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, tj. czyn z art. 286 § 1 kk, w zb. z art. 297 § 1 kk, w zw. z art. 11 § 2 kk;

- w pkt XIX polegający na tym, że w okresie od stycznia 2012 roku do 23 września 2013 roku w K., woj. (...) wykonując czynności w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych jako płatnik składek (...) J. T. (1) z/s w K. przy ul. (...) uporczywie naruszał prawa pracowników S. O. i T. P., w ten sposób, że nie odprowadzał należnych od wynagrodzeń w/w składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych oraz Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego, tj. czyn z art. 218 § 1a kk;

- w pkt XX polegający na tym, że w dniu 22 marca 2013 roku w K., woj. (...) działając w warunkach czynu ciągłego oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej bez zgody osoby uprawnionej uzyskał programy komputerowe, do których prawa autorskie przysługują:

- (...) z/s w USA, a mianowicie program o nazwie (...) o szacunkowej wartości 710,07 złotych,
- Stowarzyszenie (...), a mianowicie program o nazwie (...) o szacunkowej wartości 192,03 złotych

w ten sposób, że zainstalował wyżej wymienione programy komputerowe na dysku twardym marki S. (...) o numerze seryjnym (...) jednostki centralnej użytkowanego przez siebie komputera, na łączną wartość 902,10 złotych, tj. czyn z art. 278 § 2 kk, w zw. z art. 12 kk;

- w pkt XXI polegający na tym, że w dniu 27 września 2010 roku w L., działając wspólnie i w porozumieniu z dwiema innymi ustalonymi osobami, w ramach ustalonego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia w błąd doprowadził Bank (...) S. A. z/s w B. Oddział w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 385.263,16 złotych, stanowiącego mienie znacznej wartości, w ten sposób, że w zamiarze uzyskania dla siebie i innej osoby pożyczki gotówkowej hipotecznej, opiewającej na powyższą kwotę A. I. przedłożył pracownikowi Banku uprzednio przekazane mu przez J. T. (1) i drugą ustaloną osobę podrobione, stwierdzające nieprawdę dokumenty w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu R. I. u przedsiębiorcy PHU (...) M. J., P. J., (...)-(...) K., ul. (...) na stanowisku

kierownika marketingowego z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 2.713,00 złotych, dokumentów (...) za miesiąc maj, czerwiec, lipiec 2010 roku, wystawionych w dniu 27 sierpnia 2010 roku, zaświadczenia o zatrudnieniu u przedsiębiorcy (...) J. T. (1), (...)-(...) K., ul. (...) na stanowisku kierownika – kierowcy z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 3.480,00 złotych, dokumentów (...) za miesiąc maj, czerwiec, lipiec 2010 roku, wystawionych w dniu 26 sierpnia 2010 roku, dotyczących okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego i na tej podstawie A. I. zawarł umowę pożyczki gotówkowej hipotecznej nr 0510- (...), opiewającej na wskazaną wyżej kwotę, nie mając możliwości wywiązania się z warunków w/w umowy, działając tym samym na szkodę Banku (...) S. A. z/s w B. Oddział

w L., tj. czyn z art. 286 § 1 kk, w zw. z art. 294 § 1 kk, w zb. z art. 297 § 1 kk, w zb. z art. 270 § 1 kk, w zw. z art. 11 § 2 kk;

- w pkt XXII polegającego na tym, że w dniu 16 kwietnia 2010 roku w L., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, w ramach ustalonego podziału ról, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci uzyskania dla siebie i innej ustalonej osoby kredytu mieszkaniowego w kwocie 974.611,40 złotych, za pomocą wprowadzenia w błąd doprowadzili Bank (...) S. A. z/s w B. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 974.611,40 złotych, stanowiącego mienie znacznej wartości, w ten sposób, że w celu uzyskania kredytu mieszkaniowego, opiewającego na powyższą kwotę W. S. (3) przedłożył pracownikowi Banku uprzednio przekazane mu przez J. T. (1) i drugą ustaloną osobą podrobione, stwierdzające nieprawdę dokumenty w postaci zeznań podatkowych PIT 36L za rok podatkowy 2007 i 2008, dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego i na tej podstawie W. S. (3) zawarł umowę kredytu mieszkaniowego nr 0410- (...), opiewającego na wskazaną wyżej kwotę, nie mając możliwości wywiązania się z warunków w/w umowy, działając tym samym na szkodę Banku (...) S. A. z/s w B. Oddział

w L., zaś uzyskanymi w ten sposób środkami pieniężnymi podzieli się, tj. czyn

z art. 286 § 1 kk, w zw. z art. 294 § 1 kk, w zb. z art. 297 § 1 kk, w zb. z art. 270 § 1 kk, w zw. z art. 11 § 2 kk;

- w pkt XXIII polegający na tym, że w dniu 25 października 2012 roku, w L., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w ramach ustalonego podziału ról oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci uzyskania dla siebie pożyczki gotówkowej w kwocie 30.000,00 złotych usiłował doprowadzić Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo – Kredytową (...) w T., w ten sposób, że J. T. (1) jako przedsiębiorca, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) J. T. (1) z/s w K. ul. (...) sporządził stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu K. S. na umowę o pracę na czas nieokreślony na stanowisku mechanika samochodowego z miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 2.121,45 złotych oraz podrobione w celu użycia za autentyczne wydruki historii rachunku bankowego Banku (...) S. A. II Oddział w K., a następnie przekazał je K. S., który przedłożył je pracownikowi (...) – u, które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania pożyczki gotówkowej, wprowadzając w ten sposób w błąd pracownika (...) co do faktu zatrudnienia oraz zamiaru i możliwości spłaty zobowiązania, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na konieczność zabezpieczenia umowy pożyczki poręczeniem innej osoby, tj. czyn z art. 297 § 1 kk, w zb. z art. 270 § 1 kk i art. 13 § 1 kk, w zw. z art. 286 § 1 kk, w zw. z art. 11 § 2 kk;

- w pkt XXIV polegający na tym, że w dniu 29 października 2012 roku w L., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, w ramach ustalonego podziału ról oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci uzyskania dla siebie pożyczki gotówkowej w kwocie 24.780,00 złotych, doprowadził (...) Bank S. A. Oddział w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 24.780,00 złotych, w ten sposób, że J. T. (1) jako przedsiębiorca, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) J. T. (1) z/s w K. ul. (...) sporządził stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu K. S. na umowę o pracę na czas nieokreślony na stanowisku mechanika samochodowego z miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 2.121,45 złotych, a następnie przekazał je K. S., który przedłożył je pracownikowi Banku, po czym potwierdził jego zatrudnienie i na tej podstawie K. S. zawarł umowę pożyczki gotówkowej, wprowadzając w ten sposób w błąd pracownika Banku, co do faktu zatrudnienia oraz zamiaru i możliwości spłaty zobowiązania bez zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, tj. czyn z art. 286 § 1 kk, w zb. z art. 297 § 1 kk, w zw. z art. 11 § 2 kk.

Każdy z czynów z pkt XVII, XVIII, XXI, XXII, XXIII, XXIV polegał na tym,

że współdziałająca z J. T. (1) osoba bezpośrednio zawierająca umowę z bankiem (czy też bezpośrednio zmierzająca do tego, jak w przypadku czynu z pkt XXIII), po uprzednim uzgodnieniu z nim tej kwestii, wprowadzała uprawnionego pracownika tej jednostki w błąd co do faktu zatrudnienia i wysokości osiąganych dochodów, co przecież nie miało miejsca, a faktycznie osoby te nie posiadały zdolności kredytowej. Choć w drodze nieformalnych umów z tymi osobami J. T. zobowiązywał się do spłaty zaciąganych kredytów, to nie był w stanie tego robić, a nadto na tym etapie, banki mogły dochodzić tych należności wyłącznie od bezpośrednich kredytobiorców, co z uwagi na rzeczywisty brak dochodów sprawiało, iż ich roszczenia pozostają do chwili obecnej niezaspokojone. Tym samym każdy z tych czynów wyczerpał znamiona art. 286 § 1 kk, a w przypadku czynu z pkt XXIII z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk. Nadto w przypadku czynów z pkt XXI i XXII ich przedmiot stanowiło mienie o wartości przekraczającej 200 tys. zł, co uzasadnia przytoczenie w ich kwalifikacji dodatkowo przepisu art. 294 § 1 kk. Przedkładane zaświadczenia o zatrudnieniu nie były dotknięte cechą fałszu materialnego, ale intelektualnego. Stąd nie sposób odnośnie tego zachowania przyjąć realizacji znamion występku z art. 270 § 1 kk, a wyłącznie art. 297 § 1 kk. Nie budzi bowiem wątpliwości, że stwierdzały one okoliczność nieprawdziwą, a nadto były istotne dla uzyskania wnioskowanego wsparcia finansowego. Stąd eliminacja tego przepisu z kwalifikacji czynów: XVII, XVIII, XXIV w stosunku do zawartej w akcie oskarżenia. Przepis ten należało natomiast przyjąć w kwalifikacji wówczas, gdy współdziałające z oskarżonym osoby, prócz zaświadczeń o fikcyjnym zatrudnieniu, przedkładały podrobione w celu użycia za autentyczne dokumenty, tj. takie które obarczone były cechą fałszu materialnego, jak (...) czy zeznanie podatkowe. Dokumenty te bowiem spreparowane zostały na użytek konkretnych przestępstw.

Odnosnie czynu z pkt XIX Sąd wyeliminował zawarty w zarzucie element przywłaszczenia składek od wynagrodzeń zatrudnionych pracowników. Faktem jest, że oskarżony ich po prostu nie odprowadzał. Rzecz jednak w tym, że do momentu przelania tych środków na właściwe konto, stanowiły one własność oskarżonego, o ile był w ich posiadaniu, a przedmiotem przywłaszczenia może być tylko „cudza” rzecz ruchoma bądź prawo. Sam fakt „uporczywości” w działaniu oskarżonego nie budzi natomiast wątpliwości Sądu. Nawet gdy jego sytuacja finansowa była trudna, winien od był rozwiązać z prawnikami, lub jednym z nich, umowę o prace.

Szerszej analizy nie wymaga kwalifikacja czynu z pkt XX, nie budzi bowiem wątpliwości, że oskarżony uzyskał opisane wyżej programy komputerowe bez zgody podmiotu uprawnionego.

co do K. Z. (1):

W zakresie czynów zarzuconych K. Z. (1) w pkt od XXV do XXI Sąd zważył, iż oskarżony w ich ramach, działając wspólnie i w porozumieniu z A. M. (1) i P. S. (1) oraz w zakresie poszczególnych zachowań z innymi dobranymi przez siebie osobami, w ramach ustalonego podziału ról, podejmował działania w bezpośredniej bliskości czasowej i z góry powziętego zamiaru (art. 12 kk). W ramach jedności motywacyjnej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował się planem, który z góry zakładał popełnianie szeregu oszustw. Uzasadnione jest zatem potraktowanie czynów zarzuconych mu w pkt XXV-XXI w kategoriach jednego przestępstwa, w ramach którego K. Z. (1) popełniał oszustwa i usiłował je popełnić.

Bez wątplenia wypełnia dyspozycję art. 286 § 1 k.k. wprowadzanie w błąd pożyczkodawcy co do zatrudnienia i sytuacji finansowej pożyczkobiorcy oraz wprowadzeniu w błąd co do zamiaru i faktycznych możliwości spłaty zobowiązania. Z całą pewnością niekorzystnym rozporządzeniem mienia jest udzielenie wsparcia finansowego po wskazanym jak wyżej wprowadzeniu w błąd.

Swoim działaniem K. Z. (1) i działający z nim wspólnie i w porozumieniu mężczyźni, bezpośrednio zmierzali do dokonania przestępstwa oszustwa z art. 286 § 1 k.k. W odniesieniu do zachowań przestępczych, którymi nie osiągnęli swojego celu z uwagi na negatywne rozpoznanie wniosku zasadnym było przyjęcie w kwalifikacji z art. 13 § 1 k.k. Doprowadzenie i usiłowanie doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej wartości 228 tys. zł uzasadnia zaś kwalifikację z art. 294 § 1 kk. Posługiwanie się poświadczającymi nieprawdę zaświadczeniami o zatrudnieniu we wskazanych powyżej okolicznościach skutkuje przyjęciem kwalifikacji z art. 297 § 1 kk, zaś używanie jako autentycznego podrobionego zeznania podatkowego 25.04.2013r. przez A. B. - także art. 270 § 1 kk.

W zakresie wymiaru kar:

Wobec M. Z. (1):

Stopień winy oskarżanego M. Z. (1) był znaczny albowiem brak jest jakichkolwiek okoliczności, które by usprawiedliwiały lub tłumaczyły jego zachowanie. Także stopień społecznej szkodliwości tego czynu jest wysoki. Oskarżony gdyby osiągnął spodziewany rezultat – co nie nastąpiło wyłącznie z przyczyn obiektywnych - naraziłby pokrzywdzony podmiot gospodarczy na znaczące straty. Wymierzając oskarżonemu karę Sąd jako okoliczności obciążające uznał współdziałanie z innymi osobami, a jako okoliczności łagodzące potraktował dotychczasową niekaralność oskarżonego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie art. 14 § 1 k.k w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk Sąd za zasadne uznał skazać M. Z. (1) na karę roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności. Dostrzegając wobec M. Z. (1) pozytywną prognozę kryminologiczną, wobec dotychczasowej niekaralności, wykonanie tej kary na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 kk warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 3 lat. Na podstawie art. 33 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego, jako realną dolegliwość, karę grzywny w ilości 340 stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 20 zł.

Na podstawie art. 63 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 24 września 2013 r. do 12 marca 2014 r.

wobec W. S. (1):

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości i stopnia winy W. S. (1) w ramach przestępstw oszustwa, Sąd uwzględnił współdziałanie na przestrzeni długiego okresu z innymi osobami – zarówno w zakresie przygotowań do popełnienia tych czynów, jak i ich realizacji, znaczącą rolę w tym procederze W. S. (1), wielość pokrzywdzonych podmiotów gospodarczych i uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego za przestępstwa godzące w różne dobra chronione prawem. Dotychczasową wielokrotną karalność Sąd uwzględnił także w odniesieniu do pozostałych przypisanych oskarżonemu czynów, których stopień społecznej szkodliwości uznał z kolei jako średni. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał przyznanie się oskarżonego do wszystkich przypisanych mu czynów za wyjątkiem występku z pkt XV.

Mając na uwadze powyższe za czyn zakwalifikowany z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk oraz art. 33 § 2 kk Sąd wymierzył W. S. (1) kary: 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość stawki dziennej na kwotę 10 zł, jako adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości i stopnia winy oskarżonego.

Sąd ponadto na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec W. S. (1) obowiązek częściowego (solidarnego ze współdziałającym z nim J. T. (1)) naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwami: kwotę 191.902,08 zł na rzecz (...) SA Oddział (...) w L., kwotę 37.345,34 zł na rzecz Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. S. w L., kwotę 26.837,76 zł na rzecz (...) Bank (...) SA, kwotę 250.000,00 zł na rzecz (...) Bank SA oraz kwotę 512.200,00 zł na rzecz (...) sp. z o.o. z/s w W.. Wykonanie tego środka kompensacyjnego niewątpliwie dodatkowo wykaże oskarżonemu nieopłacalność popełniania przestępstw w przyszłości.

Na podstawie art. 44 § 2 kk Sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych nr 1-3, 5, 6 lit „a” wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych nr II//15 (k. 3726-3777), służących do popełnienia wskazanego przestępstwa – podrobionych dokumentów tożsamości na personalia S. Ś. (1), perukę, teczkę oraz wizytówki i stemple firmy (...).

Za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 124 lit. b ust. 2 w zb. z art. 124 ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne w zw. z art. 11 § 1 kk na podstawie art. 124 lit „b” ust. 2 ustawy Prawo farmaceutyczne w zw. z art. 11 §

3 kk Sąd wymierzył W. S. (1) karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Jednocześnie Sąd orzekł przepadek: na podstawie art. 133 powołanej ustawy dowodu rzeczowego w postaci woreczka foliowego z zapięciem strunowym z zawartością 14,56 grama substancji S. wymienionego w wykazie dowodów rzeczowych nr II//15 pod poz. 7 (k. 3729) oraz na podstawie art. 44 § 6 kk dowodów rzeczowych w postaci 78 opakowań z tabletkami koloru niebieskiego wymienionego poz. 41 i 4 opakowań z tabletkami koloru niebieskiego wymienionego poz. 42 tegoż wykazu (k. 3713).

Za czyn z art. 306 kk Sąd wymierzył W. S. (1) karę miesiąca pozbawienia wolności, orzekając jednocześnie na podstawie art. 44 § 2 kk przepadek telefonu komórkowego N. (...) nr (...) wymienionego w wykazie dowodów rzeczowych nr II//15 pod poz. 35 (k. 3730), służącego do popełnienia tego przestępstwa.

Tak wymierzone kary Sąd uznał za adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów przypisanych W. S. (1).

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk w zw. z art. 86 § 1 kk tak orzeczone kary pozbawienia wolności należało połączyć. Mając na uwadze bliski związek czasowy poszczególnych czynów przyjmując zasadę absorpcji, Sąd wymierzył oskarżonemu 3 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 63 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 24 września 2013 r. do 23 września 2014 r.

Wobec K. Z. (1) :

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości i stopnia winy K. Z. (1) Sąd uwzględnił współdziałanie na przestrzeni kilku miesięcy z innymi osobami i wielość pokrzywdzonych podmiotów gospodarczych czynów. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał przyznanie się oskarżonego do wszystkich stawianych mu zarzutów i złożenie obszernych szczerych wyjaśnień, a także dobrowolne przystąpienie do spłaty pożyczki udzielonej T. J. i dotychczasową niekaralność K. Z. (1). Sąd uwzględnił także, iż K. Z. (1) nie pełnił wiodącej roli w popełnianych oszustwach.

Mając na uwadze powyższe za czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. art. 13 § 1 kk z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk z zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 12 kk Sąd wymierzył K. Z. (1) na podstawie art. art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk oraz art. 33 § 2 kary: roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość stawki dziennej na kwotę 10 zł, jako adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości i stopnia winy oskarżonego.

Dostrzegając wobec tego oskarżonego pozytywną prognozę kryminologiczną, wobec dotychczasowej niekaralności, wykonanie tej kary na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 kk warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 4 lat.

Sąd ponadto na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec K. Z. (1) obowiązek częściowego naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwami: - na rzecz (...) S.A. VI Oddział w L. kwotę 12.000,00 zł, na rzecz Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. (...) Oddział w L. kwotę 1.000,00 zł, na rzecz (...) Banku SA Oddział w L. kwoty 3.000,00 zł i na rzecz Syndyka masy upadłości Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej (...) w upadłości likwidacyjnej w W. kwoty 2.000,00 zł. Wykonanie tego środka karnego niewątpliwie dodatkowo wykaże oskarżonemu nieopłacalność popełniania przestępstw w przyszłości. W zakresie częściowego naprawienia szkody rzecz Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. (...) Oddział w L. Sąd uwzględnił, iż K. Z. (1) tytułem zwerbowania A. B. (1) do zawarcia wskazanej pożyczki uzyskał 1000 zł, zaś kwotę pożyczki, pomniejszoną o 1000 zł uzyskał P. S. (1), z którym A. B. (1) sporządził odrębną „umowę pożyczki”, na mocy której P. S. (1) zobowiązał się do spłaty zawartej przez A. B. (1) ze Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo-Kredytową „im (...) Oddział w L. pożyczki. W zakresie naprawienia szkody w tej części Sąd wziął pod uwagę również także, iż wiodącą rolę w popełnieniu tego czynu pełnili P. S. i A. M., nie zaś K. Z. (1).

Wobec J. T. (1):

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości i stopnia winy J. T. (1) w ramach przestępstw oszustwa (zarzuconych mu w pkt I-XIII), Sąd uwzględnił współdziałanie na przestrzeni długiego okresu z innymi osobami – zarówno w zakresie przygotowań do popełnienia tych czynów, jak i ich realizacji oraz istotną, ale mniej znaczącą rolę w tym procederze w porównaniu z rolą W. S. (1), nadto Sąd uwzględnił wielość pokrzywdzonych podmiotów gospodarczych i uprzednią jednokrotną karalność oskarżonego za czyn z art. 270 § 1 kk popełniony w warunkach ciągu przestępstw. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał przyznanie się oskarżonego do wszystkich stawianych mu zarzutów.

Mając na uwadze powyższe za czyn zakwalifikowany z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk oraz art. 33 § 2 kk Sąd wymierzył J. T. (1) kary: 3 lat pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość stawki dziennej na kwotę 10 zł, jako adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości i stopnia winy oskarżonego.

Sąd ponadto na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec J. T. (1) obowiązek częściowego (solidarnego ze współdziałającym z nim W. S. (1)) naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwami: kwotę 191.902,08 zł na rzecz (...) SA Oddział (...) w L., kwotę 37.345,34 zł na rzecz Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. S. w L., kwotę 26.837,76 zł na rzecz (...) Bank (...) SA, kwotę 250.000,00 zł na rzecz (...) Bank SA oraz kwotę 512.200,00 zł na rzecz (...) sp. z o.o. z/s w W.. Wykonanie tego środka kompensacyjnego niewątpliwie dodatkowo wykaże oskarżonemu nieopłacalność popełniania przestępstw w przyszłości.

Za popełnione w warunkach ciągu przestępstw czyny: z pkt XVII a.o. - z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, z pkt XVIII a.o. - z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, z pkt XXIII a.o. - z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, z pkt XXIV – z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na podstawie art. 91 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 14 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 33 § 2 kk Sąd wymierzył J. T. (1) karę roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 (sto) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość stawki dziennej na 10 (dziesięć) zł.

Tak wymierzona kara jest w ocenie Sądu adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości wskazanego czynu. W tym zakresie Sąd uwzględnił współdziałanie z innymi osobami, wielość pokrzywdzonych podmiotów gospodarczych, a także uprzednią karalność J. T. (1) za przestępstwo podobne. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił przyznanie się oskarżonego do stawianych mu zarzutów.

Za popełnione w warunkach ciągu przestępstw czyny z pkt XXI-XXII, każdorazowo wyczerpujących dyspozycję art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk wymierza J. T. (1) na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 91 § 1 kk oraz art. 33 § 2 kk karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość stawki dziennej na 10 zł.

Tak wymierzone kary jednostkowe są w ocenie Sądu adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości wskazanych wyżej czynów. W tym zakresie Sąd uwzględnił współdziałanie z innymi osobami, wielość pokrzywdzonych podmiotów gospodarczych, a także uprzednią karalność J. T. (1) za przestępstwo podobne. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił przyznanie się oskarżonego do stawianych mu zarzutów.

Za czyn zarzucony w pkt XIX a.o., którego modyfikacja nie budziła zastrzeżeń stron, na mocy art. 218 § 1a kk Sąd skazał oskarżonego na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił, iż oskarżony działał na przestrzeni ponad 1,5 roku, aczkolwiek – jak wynika z zeznań pokrzywdzonych – sytuacja finansowa jego firmy była trudna.

Za czyn zarzucony w pkt XX z art. 278 § 2 kk w zw. z art. 12 kk na podstawie art. 278 § 2 kk wymierzył J. T. (1) karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Uwzględniając stopień społecznej szkodliwości i stopień winy oskarżonego Sąd uwzględnił, iż oskarżony posiadał jedynie dwa nielegalne programy.

Każdorazowo sąd uwzględnił iż uprzednie wymierzenie J. T. (1) za popełnienie ciągu przestępstw samoistnej kary grzywny nie przyniosło oczekiwanych rezultatów i oskarżony ponownie popadł w konflikt z prawem.

Z uwagi na fakt, że J. T. (1) przypisanych mu przestępstw oraz ciągów przestępstw dopuścił się w warunkach art. 85, zgodnie z art. 91 § 2 k.k. należało połączyć wymierzone oskarżonemu za te przestępstwa kary pozbawienia wolności oraz grzywny i orzec kary łączne. Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. kary te mogły się wahać w granicach od najwyższej z kar jednostkowych do sumy tych kar. Przy wymierzaniu kar łącznych Sąd przyjął system aseparacji z uwagi na stosunkowo bliską więź czasowo - miejscową zarzucanych oskarżonemu czynów oraz mając na uwadze cele kar w ramach prewencji indywidualnej i ogólnej. Orzekł tym samym wobec J. T. (1) karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 300 stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość stawki dziennej na 10 zł.

Jednocześnie na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd zasądził od J. T. (1) tytułem obowiązku naprawienia szkody:

- w związku z popełnieniem czynu z pkt XVII na rzecz Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F.S. z/s w L. kwotę 72 133,22 zł (k. 4665);

- w związku z popełnieniem czynu z pkt XVIII na rzecz Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F.S. z/s w L. kwotę 37 878,09 zł; w tym zakresie Sąd nadto ustalił, że zobowiązanie to jest solidarne ze zobowiązaniem P. C. ciężącym na w/w zgodnie z wyrokiem Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 16 września 2016r. sygn. akt III K 105/106 i jakakolwiek wpłata dokonana przez wymiennego na poczet tego zobowiązania zwalnia oskarżonego w odpowiedniej części z orzeczonego obowiązku; przedmiotowego wyłudzenia J. T. (1) dokonał bowiem wspólnie i w porozumieniu z P. C. i orzeczonego już obowiązek dotyczy tożsamego zobowiązania wobec Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. F.S. z/s w L. (k. 4604-4606, 4666);

- w związku z popełnieniem czynu z pkt XX tytułem częściowego naprawienia szkody na rzecz (...) reprezentowanej przez adw. P. S. (3) kwotę 500 zł oraz Stowarzyszenia (...) kwotę 100 zł;

- w związku z popełnieniem czynu z pkt XXI na rzecz Banku (...) SA z/s w B. Oddział w L. kwotę 350 781,28 zł (k. 4546);

- w związku z popełnieniem czynu z pkt XXII na rzecz Banku (...) SA z/s w B. kwotę 954 580,44 zł przy jednoczesnym ustaleniu, że zobowiązanie to jest solidarne z zobowiązaniem W. S. (3) ciężącym na w/w zgodnie z bankowym tytułem egzekucyjnym wystawionym na podstawie umowy nr (...) i jakakolwiek wpłata dokonana przez wymiennego na poczet tego zobowiązania zwalnia oskarżonego w odpowiedniej części z orzeczonego obowiązku; przedmiotowego wyłudzenia J. T. (1) dokonał bowiem wspólnie i w porozumieniu z W. S. (3), który wyjaśnił, że wszczęto wobec niego postępowanie egzekucyjne (k. 4546);

- w związku z popełnieniem czynu z pkt XXIV na rzecz (...) Bank SA Oddział w L. kwotę 20 549,89 zł (k. 4685).

Wykonanie tego środka kompensacyjnego niewątpliwie dodatkowo wykaże J. T. (1) nieopłacalność popełniania przestępstw w przyszłości. Zauważyć należy przy tym, że takiego środka nie orzeczono w wyroku skazującym K. S. (współdziałającego z oskarżonym w ramach czynu z pkt XXIV) i A. I. (współdziałającego z oskarżonym w ramach czynu z pkt XXI) stąd, szkody wyrządzone tymi czynami J. T. winien naprawić w całości sam (k. 4068-4072).

Na zasadzie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego J. T. (1) kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 24 września 2013 r. do 23 września 2014 r.

Sąd nadto na podstawie art. 230 § 2 kpk dowód rzeczowy w postaci koparki kołowej (...) wymienionej w wykazie dowodów rzeczowych III//15 pod poz 4 (k. 3732) nakazał zwrócić (...). Mimo podrobienia nr VIN i tablicy znamionowej tej maszyny nie budzi bowiem wątpliwości, że wskazany podmiot jest jej właścicielem.

Na podstawie art. 231 kpk dowód rzeczowy w postaci ładowarki kołowej (...) 456eZX wymienionej w wykazie dowodów rzeczowych III//15 pod poz. 5 (k. 3733) Sąd nakazał złożyć do depozytu sądowego, wobec wątpliwości, który z podmiotów gospodarczych jest uprawniony do jego odbioru. Zauważyć należy bowiem, że po zawarciu umowy leasingu tej maszyny przez W. S. podającego się za S. Ś. z (...) sp. z o.o. (którego następcą prawnym jest (...)), została ona zbyta przez tego oskarżonego (również podającego się za S. Ś.) (...)

Sp. z o.o. w W.. Poza kognicją Sądu rozpoznającego niniejsza sprawę pozostaje kwestia rozstrzygnięcia, czy w dacie wyrokowania (...) Sp. z o.o.

w W. nabyła własność tej maszyny zgodnie z art. 169 § 1 i 2 kc, czy też nie, i nadal stanowi ona własność (...).

Rozstrzygnięcie w zakresie kosztów sądowych w odniesieniu do wszystkich oskarżonych uzasadnia treść art. 624 § 1 kpk.